

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Janem Schneeweisem v právní věci

žalobce: **M. S.**, nar. XXX,
státní příslušnost XXX,
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Čižinským,
sídlem Havlíčkovo náměstí 189/2, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nepředání průkazu o povolení k pobytu

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, který bude zástupci žalobce, Mgr. Pavlu Čižinskému, vyplacen z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 13. 1. 2021 domáhal ochrany před nečinností žalovaného, která měla spočívat v nesplnění povinnosti vydat rozhodnutí – zaměstnaneckou kartu v zákonné lhůtě.
2. Žalobce blíže uvedl, že dne 25. 10. 2020 podal žádost o vydání opatření proti nečinnosti správního orgánu. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále též jen „Komise“), jako nadřízený orgán, vydala dne 19. 11. 2020 usnesení, kterým návrh na přijetí opatření proti nečinnosti zamítla s odůvodněním, že dne 3. 11. 2020 bylo správním orgánem o žádosti o vydání zaměstnanecké karty rozhodnuto, bylo vyhověno, byť dosud nepravomocně. Žalobce k tomu uvádí, že tvrzení, že žalovaný vydal rozhodnutí, ač žalobci nepředal průkaz o povolení k pobytu, je v rozporu s textem zákona i konstantní judikaturou. Vyhovění žádosti dne 3. 11. 2020 nelze považovat za vydání rozhodnutí.
3. Žalovaný v písemném vyjádření popřel oprávněnost žaloby, neboť v daném případě nebyl a není nečinný. Podle Cizineckého informačního systému byl žalobcův pobyt realizován jako dlouhodobý za účelem zaměstnanecké karty od 9. 12. 2020 do 8. 12. 2022. Rozhodnutí o realizaci pobytu bylo vydáno dne 3. 11. 2020 a nabylo právní moci dne 4. 1. 2021.
4. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce zažádal o zaměstnaneckou kartu dne 15. 11. 2019. Dne 25. 10. 2020 následně podal návrh na opatření proti nečinnosti. Komise dne 19. 11. 2020 tento návrh zamítla z důvodu, že již bylo vydáno rozhodnutí. Žalovaný přípisem ze dne 9. 12. 2020, č. j. OAM-71123-19/ZM-2019, vyzval žalobce k dostavení se na pracoviště žalovaného za účelem převzetí průkazu o pobytovém oprávnění –

zaměstnanecké karty, a to dne 4. 1. 2021. Žalobce následně dne 13. 1. 2021 podal správní žalobu proti nečinnosti žalovaného.

5. Soud se předně zabýval otázkou, zda lze žalobu věcně projednat, neboť o ní může rozhodnout pouze při splnění všech zákonem stanovených podmínek. Dospěl přitom k závěru, že o žalobě věcně jednat nemůže a žalobu je třeba odmítnout z důvodu nesplnění podmínek řízení.
6. Podle ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. *Ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
7. § 169t odst. 6 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů: *O žádosti ministerstvo rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky.*
8. § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu: *V případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, vydání potvrzení o přechodném pobytu na území, pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie, průkazu o povolení k pobytu pro cizince a povolení k trvalému pobytu se vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu, jde-li o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti.*
9. § 169t odst. 8 písm. b) zákona o pobytu: *Hodlá-li ministerstvo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, vydání potvrzení o přechodném pobytu na území, pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie, průkazu o povolení k pobytu pro cizince a povolení k trvalému pobytu vyhovět, vyzve žadatele podle § 44 odst. 3, § 44a odst. 14 nebo § 74 odst. 3 k převzetí průkazu o povolení k pobytu.*
10. § 169t odst. 9 písm. c) zákona o pobytu: *Lhůta pro vydání rozhodnutí neběží ode dne odeslání výzvy podle odstavce 8 písm. b) nebo c) do doby převzetí příslušného dokladu.*
11. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*
12. V prvé řadě je na místě připomenout zákonnou úpravu vydávání zaměstnaneckých karet a jí obdobných průkazů o povolení k pobytu, jakož i judikaturu správních soudů s těmito ustanoveními spjatou. Soud nejprve pro úplnost uvádí, že žalobce v žalobě odkazuje na již neúčinné znění zákona o pobytu. Pro účely posouzení žádosti jsou relevantní ustanovení zákona o pobytu v aktuálně účinném znění. Jak vyplývá z výše citovaného ust. § 169t odst. 7 písm. a), vydáním rozhodnutí se v dané věci rozumí *převzetí průkazu o povolení k pobytu*, přičemž *hodlá-li ministerstvo žádosti vyhovět, vyzve žadatele k převzetí průkazu o povolení k pobytu*. Ode dne odeslání této výzvy pak dochází ke stavění lhůty pro vydání rozhodnutí. Touto problematikou se již opakovaně zabýval i Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24 uvedl: „V souzené věci je tedy nutno přisvědčit závěru krajského soudu, že stěžovatel doposud rozhodnutí o žalobcově žádosti nevydal a ve věci je tak nečinný. Vydáním rozhodnutí o žalobcově žádosti nelze rozumět vydání předkládací

zprávy, ani interního pokynu k udělení víza k pobytu nad 90 dnů. [...] Současně je třeba zopakovat odkaz krajského soudu na § 169 odst. 12 písm. a) – pokud by zastupitelský úřad před uplynutím lhůty pro vydání rozhodnutí stanovené v § 169 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců vyzval žalobce, aby se dostavil k vyznačení víza k pobytu nad 90 dnů podle § 30 odst. 2 téhož zákona za účelem převzetí zaměstnanecké karty do jeho cestovního dokladu, lhůta pro vydání rozhodnutí by se daným okamžikem stěžovateli stavěla a on by nemohl být považován za nečinného.“ Přestože v této věci rozhodoval Nejvyšší správní soud dle staré právní úpravy, je tento rozsudek plně příslušný i nyní, kdy byla relevantní ustanovení o rozhodnutí a lhůtách přesunuta z § 169 zákona o pobytu do § 169t téhož zákona. Lze tedy uzavřít, že vydáním rozhodnutí se v daném případě rozumí převzetí zaměstnanecké karty, přičemž dojde-li k vyzvání žadatele k převzetí karty, správní orgán již přestává být nečinný, neboť nadále již záleží pouze na žalobci, zda výzvy uposlechně a v daný den a čas se dostaví s příslušnými podklady na pracoviště žalovaného. Na těchto závěrech nemění nic ani skutečnost, že žalovaný vyzval žalobce až po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, neboť žalobce se nyní podanou žalobou proti nečinnosti bránil až poté, co byla nečinnost žalovaného ukončena.

13. Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný vyzval žalobce dne 9. 12. 2020 k převzetí zaměstnanecké karty dne 4. 1. 2021, přestal být žalovaný v tomto okamžiku nečinný, neboť lhůta pro vydání rozhodnutí ode dne odeslání výzvy do doby převzetí dokladu neběží. K vydání rozhodnutí mělo dojít dne 4. 1. 2021, přičemž ze správního spisu vyplývá, že dne 4. 1. 2021 žalovaný přijal potvrzení od zaměstnavatele žalobce, které měl žalobce dle výzvy ze dne 9. 12. 2020 povinnost předložit při převzetí zaměstnanecké karty.
14. S ohledem na shora uvedené Městský soud v Praze uzavírá, že vyzváním žalobce k převzetí zaměstnanecké karty správní orgán ukončil svoji nečinnost. Žalobce se tak již nemohl následně domáhat ochrany proti nečinnosti správního orgánu pro nedostatek podmínek řízení. Obdobný názor vyslovil též Krajský soud v Hradci Králové v rozsudku ze dne 1. 10. 2003, č. j. 52 Ca 14/2003-118: „Jednou ze základních procesních podmínek řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu vedeného podle ustanovení § 79 a násl. zákona č. 150/2002, soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), je existence nečinnosti správního orgánu při vydání rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.“
15. Městský soud v Praze tak žalobu odmítl z důvodu neodstranitelného nedostatku podmínek řízení ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
16. O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
17. O vrácení soudního poplatku soud rozhodl pod výrokem III. podle § 10 odst. 3 věta poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut před prvním jednáním. Žalobce na soudním poplatku zaplatil 2 000 Kč, z účtu soudu mu tak bude k rukám právního zástupce vyplacena tato částka.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. srpna 2021

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu